

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XVII

Paříž

Číslo 2

duben 1986

Nový život

Kočovníci, kteří se jednou měli stát vyvoleným národem, slavili každoročně s velkou radostí příchod jara. Vyrazit se stády do oživlé přírody znamenalo jít vstříc novému životu ve volnosti, na rozdíl od nesnadného spolunažívání s usedlým obyvatelstvem v malých, trvale v ohrožení žijících městech starého Orientu.

Nejvýznamnějším jarem utvářejícího se národa byl odchod ze stavenišť egyptských měst zpět do volnosti pasteveckého života, třebaže to znamenalo vstup do nebezpečné Sinajské pouště. Tímto jedinečným jarem se z robotujících ubožáků stali svobodní lidé, národ, vyvolený a chráněný Hospodínem. Velikonočním svátkům, slaveným za těchto pohnutých okolností v posledních hodinách pobytu v otroctví faraónů, se přitom dostalo nové náplně, která z nich učinila natrvalo jednu z největších událostí národních dějin. Později sice došlo ještě k významným změnám v jejich slavení, ale základem zůstalv události spojené s vyjitím z Egypta. Původně rodinná slavnost byla nakonec přenesena do jeruzalémského chrámu a stala se velkou příležitostí k pouti pro všechny pravověrné židy. Také da-

tum se několikrát přesunulo a postupně velikonoce splynuly ještě s některými jinými zvyky a hlavně se svátkem nekvašených chlebů. Ale vzpomínka na tonoucí egyptské vojáky před očima k smrti vyděšeného hloučku uprchlíků, volajícího o pomoc k nebi zůstala nesmazatelně vryta do srdce vyvoleného národa. Poslední den v egyptském otroctví je zároveň okamžikem zrodu k novému životu a ten je slaven o každých velikonocích.

Nesnáze života v zaslíbené zemi, do které je Izrael pozván Hospodinem, kterému tato země patří, připomínají věřícím, že přítomnost není dokonalá a že je jen předobrazem věčného štěstí, spojeného s osobou Božího mesiáše. Ten teprve nastolí věčné společenství Boha s jeho lidem v plnosti.

To je pozadí, na kterém se pro nás křesťany rýsuje postava Ježíše Krista, přicházejícího naposled v lidských dějinách s novou, hlubší náplní svátků nového života. Tak to pochopili apoštolové a všichni ti, kdo toužebně očekávají nový, lepší život pro všechny lidi. Je to touha, která nás sbližuje se všemi, kdo nejsou spokojeni se stávajícím světem, se situací, ve které dnes musí žít tolik lidí. Velikonoce nejsou jen připomínkou toho, co se stalo v minulosti, ale také připomínkou slibu Božího, že naše touhy a naděje dojdou jednou naplnění.

Ža předpokladu, že *po novém životě opravdu toužíme!* Bůh respektuje lidské rozhodnutí, a kdo po lepším životě netouží, nebude k němu nucen.

K touze po novém životě patří i odhodlání vymanit se ze starého otroctví a odvaha k novému začátku. Bůh doplní svou mocí nač naše síly nestačí. Ale to, co je v našich silách, to za nás neudělá! První krok musíme udělat sami, z vlastní vůle. Boží pomoc - v případě nutnosti i zázračná - je k dispozici jen těm, kdo už jsou na cestě za Božím hlasem.

Jak nastolit mír? Investicemi, bankami, penězi? Rovnováhou ve zbrojních závodech? Nikoliv! Ve všech těchto případech se totiž zaměňuje bezpečnost a mír. Není skutečného míru na cestě k bezpečnosti... Bezpečnost znamená nedůvěru, mír znamená odevzdání se Bohu a jeho příkázáním. Konflikty neřeší zbraně, ale Bůh.

... napsal už v roce 1934 D. Bonhoeffer, protestantský teolog, popravený na osobní příkaz Hitlerův 9. dubna 1945

Z bolestí člověka

Z bolestí člověka
korály navléká
si satan.

Na úzkosti niti
krvavě mu svítí
jak zuby.

Žárlivě jich střeže,
v tvrdost jich řeže
své jméno:

jádra jsou to živá,
satan je pohřbívá,
by srostla.

Šalbou pýchy sveden
štípiti chce eden -
a štípí!

Jenže opět Pánu,
jenž přirazil bránu
prvého!

*Boh. Reynek, Básnické dílo
Edice Rozmluvy, London 1985*

Zajímavosti z domova i ze světa

Théâtre "La Bruyère" uvádí v současnosti hru V. Havla, *LARGO DESOLATO*. Český originál hry koloval nejdříve v edici *Expedice* v Československu, potom jej otisknul časopis "Svědectví" ve svém 74. čísle.

Po Vídní, kde se hra hrála pochopitelně německy, je tedy na scéně francouzský překlad E. A-bramsové, v režii Stephana Meldegga, který také hraje hlavní úlohu. Kritiky, které se hned po premiéře objevily ve významných francouzských denících, byly velmi příznivé. Hra ukazuje stísněnost života známého disidenta, který se odmlčel a který je pozorován, kritizován a vybízen k akci všemi, kdo jsou kolem něho. Hra obsahuje nejednu scénu typického pražského černého humoru. Václav Havel se také zajímá o reakci diváků, jmenovitě zda se (jak si to výslovně přál) v některých okamžicích skutečně smějí. Snad přitom myslí na Franze Kafku, který se rovněž při předčítání svých absurdních novel hlasitě svým vlastním výtvorům smál, spolu s posluchači.

Havlova hra není oddechovou podívanou a přes směšné momenty je jako celek otřesným zážitkem. Důležitým elementem jsou zde početná doslovná opakování, jako na potvrzení téže Václava Havla z jeho dřívějších textů, že hrůza situace v Praze není v jednotlivých zásazích policie, ale "v trvání". Působivost hry je v trvalém opakování výčitek a kritik disidentova jednání, které on sám nakonec opakuje...

Podle zpráv francouzského tisku zaútočil *otec kardinál Tomášek* znovu výslovně na organizaci *Pacem in Terris*. Stalo se tak v katedrále sv. Víta při kázání na Zelený čtvrtek. Podle dostupných zpráv počet kněží, účastnících se činnosti této provládní organizace, silně poklesnul od okamžiku, kdy byla organizace sv. Stolcem výslovně odsouzena.

Akce na obranu *Augustina Navrátila* se pomalu ale přece jen rozvíjí. Po Belgii a Holandsku se zapojily také jiné evropské země.

Ve Francii se připojila Amitié Franco-Tchécoslovaque dopi-
sem, zaslaným jménem organizace brněnské prokuratuře.

Podle zpráv informačního bulletinu CHARTY 77 pokračuje v
Československu pronásledování nekonformních zpěváků a hudeb-
níků, zvláště těch, kdo čerpají svou inspiraci ze západní
rockové hudby. Pronásledování se týká také celé jazzové sek-
ce Svazu hudebníků.

Československá Státní Bezpečnost vyslýchala mluvčí CHARTY
77 *Jana Šterna, Martina Palouše a také ženu prvně jmenované-
ho*. Stalo se tak v souvislosti s uveřejněním dokumentu na o-
branu mladé generace, jmenovitě hudebníků u nás.

Svatý otec *Jan Pavel II.* navštíví 13. dubna tr římskou sy-
nagogu. Po staletích napětí mezi katolickou církví a židovs-
tvím je toto setkání očekáváno s velkou nadějí. Význačné o-
sobností obou stran se už ve světovém tisku k události vy-
jádřily a katolický tisk doufá, že to bude důležitý krok ve
sblížení obou náboženství.

ČETLI JSME KNIHU

Karel KAPLAN, *Nekrvavá revoluce*
Publishers 68, Toronto 1985

Před soudem nebo trestními komisemi národních výborů sta-
nula také řada laiků v souvislosti s církevní politikou stá-
tu. Většinou šlo o osoby, které se postavily na obranu kně-
ží, když je přišla policie zatýkat. Na některých místech
Slovenska vypukly přitom i nepokoje. Proto v září 1949 ho-
dnotil Slánský jako úspěch církevní politiky, že zatýkání
kněží už nevzbuzuje odpor věřících. "Zavíráme kněze", řekl,
"před půl rokem kdybychom faráře odsoudili na osm let do ža-
láře, jaký by to byl chaos. Dnes se to setkalo s pochopením."

...

V době amnestie bylo podle Čepičky (k 20.10.1949) ve vy-
šetřovací vazbě 75 a za poslední čtyři měsíce bylo odsouze-
no 84 duchovních. Žádost o amnestii podalo 153 laiků v

Českých zemích a na Slovensku přes 70. Amnestie byla navržena na 99 duchovním a 471 laikům a administrativní tresty na Slovensku se týkaly 273 laiků a 20 kněží.

Amnestie odrážela změnu v církevní politice komunistů, kterou jejich vedení schválilo v dubnu a a červnu 1949. Změna spočívala v tom, že místo dosavadního tlaku na církev vůbec a úsilí, aby zaujala postoj proti Vatikánu, se komunisté koncentrovali na útok proti Vatikánu a hierarchii a na vyvolání rozkolu mezi nižším a vyšším klérem. Amnestie měla dokázat přátelský vztah k nižším kněžím a amenstovaní slibovali, že se už nedají biskupy zneužít k protistátním akcím.

Stejnou motivací měly Slánského směrnicí krajským stranickým tajemníkům z června, připomenuté v září 1949. V červnu říkal: "Proto jsme tak opatrní a trpělivi, pokud jde o zatýkání kněží. Bylo by velmi lehké takového (arcibiskupa) Berana zatknout. On na to čeká, chtěl by být mučedníkem. Ale my mu zatím nevyhovíme ..." A vztah ke kněžím vymezil takto: "Chceme diferencovat, získávat, nechceme trestat, chceme od kněží dostat prohlášení, že tak učinili pod nátlakem (biskupů)". V září tutéž myšlenku konkretizoval: "Nejjednodušší zdánlivě by bylo, všechny biskupy v čele s arcibiskupem Beranem prostě pozavírat. Důvody pro to bychom měli, moc také. Ale tím bychom se dopustili stejné chyby, jako kdybychom chtěli odstranit Zenkly, Šrámky a Majery v roce 1945. Lidé by to nepochopili, protože církevní hierarchie není ještě dostatečně politicky odhalena".

O několik dní později znovu vyzýval krajské tajemníky k trpělivosti při používání administrativních metod v církevní politice a zdůrazňoval nutnost postupně odhalovat vysokou hierarchii "jako agenty ciziny, jako nepřátele naší republiky." V závěrečné části jeho směrnic zazněl druhý tón: "Bylo by dobré, abyste měli připravené takové černé listiny těch největších štváčů (kněží) v krajích a okresech. Pamatovat na to, když ne dnes, tak zítra to budeme potřebovat."

Církevní šestka - pomocný orgán předsednictva ÚV KSČ - se rozhodla odložit hlavní úder proti biskupům na dobu pozdější a zároveň komunistickému vedení doporučila, aby se konal co nejdříve soud s představiteli řádů. Vedení souhlasilo a potvrdilo politickou koncepci procesu. Měl být veřejný a propagačně se ho mělo využít ke kompromitování církevních řádů, aby bylo možno zahájit akci proti klášterům.

Proces se konal od 31. března do 4. dubna 1950 v Praze. Na lavici obžalovaných seděli Machalka a Tajovský, opatí premonstrátského kláštera; Šilhan provinciál a Kajpr a Mikulášek - příslušníci řádu jezuitů; Braitó, dominikán; Mastilák, rektor bohosloveckého ústavu, a Blesík, oba členové řádu redemptoristů; Urban, člen řádu františkánů. Žaloba odpovídala schválené politické koncepci. Vinila obžalované z největších zločinů proti republice, mimo jiné ze špionáže pro Vatikán, z přechovávání zbraní, z nenávisti k režimu, z přípravy protistátního převratu a dokonce ze spolupráce s Gestapem. Průběh procesu se od jiných monstrprocesů odlišoval chováním obžalovaných. Ti odvolávali své výpovědi, vynucené Státní bezpečností. Soud toto počínání kvalifikoval jako výmluvy a nebral je v úvahu. Prokurátor požadoval pro čtyři trest smrti. Když svůj návrh vyslovil, "z obecenstva se ozývaly hlasité projevy souhlasu a potlesk čtyř set přítomných účastníků." Rozsudek soudu zněl: Mastilák doživotí, ostatní celkem 132 let vězení.

(Kniha obsahuje početné odkazy na původní prameny, včetně archivů ÚV KSČ. Je vlastně "prvním pokusem zachytit předpoklady a hlavní momenty zápasu za nastolení komunistického monopolu moci" - jak píše v úvodu autor)

Z NOVÝCH KNIH (k dostání na adrese Misie)

Karel Kaplan, *Nekrvavá revoluce* (viz předch. ukázkou!)
Bohuslav Reynek *Básnické dílo I., II.*
Martina Navrátilová, *Já jsem já*
Václav Havel, *Ztížené možnosti*
Jevgenij Zamjatin, *MY*
Helena Nováková, *Nevina aneb Vražda v příkré ulici*
Armand Maloumian, *Synové Gulagu*
Jan-Pavel II., *List mladým*

Ze svého nového bydliště (mimo Paříž)
nám píše loňský uprchlík, pan B. G.

... Můžu Tě potěšit, v práci je to dobrý. Šouplí mě k poloautomatické švýcarské brusce. Je to krásná práce, která mě baví. Je třeba furt dávat bacha a furt počítat setiny nebo tisíciny mm, stupně a minuty. Směna uteče, ani nevíš jak. Francouzi mě přijali výborně. Tak věřím, že to poklape. Musím zaklepat! Šéf je sympa a co se týče platu, tak mám - když započtu prémie - hned o 4 franky na hodinu víc, než jsem měl v Paříži. Město se mi líbí a zvyknul jsem si za tu dobu, co tu jsem, nesrovnatelně líp, než za celý rok na pařížském předměstí. Taky k tomu samozřejmě přispívá to, že tu mám krásný dvoupokoják v klidném místě, kam nemůžou auta. Tak teď co vydělám, vrážím do bytu. Ještě toho moc nemám, a dávám přednost prolezání města křížem krážem, abych našel, kde je co k dostání levně.

Vidím zde tři nadějně možnosti soukromého podnikání s minimálním počátečním vkladem. Ale zatím to neznamená, že bych chtěl opustit továrnu, budu se snažit to rozjet nejdříve jen po pracovní době.

Ještě jednou Tě zdravím a také všechny ostatní v Paříži

srdečně ***

Víte jaký je rozdíl mezi stromem a ženou

???

Vcelku malý: oba se každým rokem oblékají do nového -
ale stromu na to stačí *jedna* koruna!

(Z občasníku BÍČ, vydávaného
už 18 let p. Čížkem)

V dubnu a v květnu si připomínáme

- 12.4. 1961 je na oběžnou dráhu kolem země vynesena vesmírná loď s J. Gagarinem, který se tak stává prvním člověkem ve vesmíru
- 7.4. 1962 zemřel český spisovatel Jaroslav Durych
- 14.4. 1950 v noci podnikla Státní bezpečnost zátah proti klášterům v celém Československu. Tímto dnem přestávají u nás existovat mužské řeholní komunity
- 15.4. 1901 zemřel český malíř V. Brožík, který je pochován na památném hřbitově na Montmartru
- 23.4. 1616 zemřel W. Shakespeare
- 24.4. 1967 zahynul v troskách Sojuzu 1 kosmonaut V. Komarov
- 28.4. 1766 zemřel sv. Ludvík maria Grignon z Montfortu, velký propagátor úcty k Panně Marii, který hluboce ovlivnil jejím prostřednictvím celou církev
Také heslo nynějšího sv. Otce Jana-Pavla II. - "Totus tuus" - je z knihy sv. Ludvíka "O pravé pobožnosti k Panně Marii"
- 1.5. 1886 první generální stávkou v USA na podporu požadavku dělnictva, týkajícího se osmihodinové denní pracovní doby
- 6.5. 1856 se narodil v Příboře Prof. MUDr. Sigmund Freud, zakladatel psychoanalýzy
- 13.5. 1911 doletělo z Pardubic do Prahy první letadlo, řízené Ing. Janem Kašparem
- 14.5. 1931 zemřel básník Viktor Dyk
- 22.5. 1851 se narodil olomoucký arcibiskup Dr. Antonín Cyril Stojan, jehož beatifikace je v běhu - bohužel nepostupuje dost rychle v důsledku celkové situace u nás doma
- 25.5. 1656 bylo zřízeno biskupství v Litoměřicích, jehož posledním biskupem byl salesián kardinál Štěpán Trochta (+1974 za skandálních okolností - viz knihu, která o něm vyšla v Římě)
- 26.5. 1876 zemřel historik a spisovatel František Palacký
Z jeho nepřiliš vzdálené rodiny pochází náš misiónář na Madagaskaru, Dr. Jan Palacký, kněz a jezuita z jižní Moravy
- 27.5. 1976 zahynul při autonehodě cestou z Lurd do Fanjeaux Msgre J. Parolek, do té doby vedoucí České Katolické Misie ve Francii

29. 5. 1951 zemřel hudební skladatel Boh. Foerster

"A jakmile spustí
poplašné zařízení,
schováme se zase
do zpovědnice!"

Těsně před uzávěrkou

se dovídáme z Československa, že pět gottwaldovských katolíků žádá otevřeným dopisem státním úřadům propuštění vězněných katolíků z Gottwaldova a okolí. K jejich dopisu připojili své podpisy další občané z Olomouce, Brna a Prahy. O svém činu uvědomili též české a slovenské biskupy, jmenovitě Josefu Vranovi, olomouckému administrátorovi a členu organizace Pacem in terris.

*

* *

Při příležitosti obřadů na Bílou sobotu byla uspořádána peněžní sbírka na nákup známé "Bible pro mládež". Sebralo se celkem 942,- franků.

Za tuto sumu bude možno odeslat do Československa celkem 13 těchto velmi žádaných knih.

Jako nedoručitelný se nám vrátil Oběžník

paní Vavrovsky F. 60500 CHANTILLY
pan Vlk L. 75017 PARIS

....

Na Oběžník a na Českou Katolickou Misi přispěli

anonym 8x	Bernhard	Bělehrádek	Bochet	Dolečková
Gruber	Choutka	Jandl	Han	Kubů
Kurzweil	Leveau	Novotný	Peška	Petr
Riegel	Vrla	Zemanová		

Všem dárcům bez rozdílu upřímně PÁN BŮH ZAPLATÍ!

Nadále sbíráme i poštovní známky z dopisů

Jen pro občerstvení paměti: nejvhodnější jsou pro nás známky vystřižené s okrajem asi 1 cm.

Mnozí z vás posílají pravidelně takto vy střižené známky na adresu Misie - všem vám touto cestou srdečně děkujeme! Nezapomente na nás ani v budoucnosti; touto cestou můžeme společně se mnoha jinými podpořit činnost katolických misionářů především v Indonézii.

Náš program:

Mše sv.: Každou *první* a *třetí* sobotu v měsíci přesně
v 17h15, tj ve čtvrt na šest večer
v kapli domu

CENTRE SEVRES

35, rue de Sevres

75006 PARIS

metro SEVRES-BABYLONE

Po mši sv.: Pravidlená setkání v sále č. 5 domu s kultur-
ně náboženským programem.

Na duben a květen jsme připravili

5. *dubna* - POZOR - nejsou bohoslužby ani
setkání (viz minulé číslo "Oběžníku")
19. *dubna* - Beseda s hudbou, recitací a na závěr
občerstvením pro všechny
3. *května* - Promítnutí diapositivů o pražském ba-
roku
17. *května* - POZOR - nebudou bohoslužby v kapli
domu CENTRE SEVRES - ale zato se všichni
zúčastníme "Mše národů" (messe des na-
tions) v Notre Dame. Mši svatou bude
sloužit kardinál Lustiger a budou zde
zastoupeny všechny národnostní skupiny
pařížské oblastí. Začátek v 18 hod 00.

NAŠE NOVÉ TELEFONNÍ ČÍSLO : 45 - 44 - 58 - 91

"OBĚŽNÍK" - Circulaire, bulletin de la Mission Catholique Tcheque de le
région parisienne

Certificat d'inscription n. 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement 15,- FF

Editeur responsable: P. Petr K o l d ř SJ 35, rue de Sevres 75006 PARIS
tél. 544-58-91

Les abonnements par chèque à l'adresse:

MISSION CATHOLIQUE TCHEQUE, CCP 201 38 63 M Paris